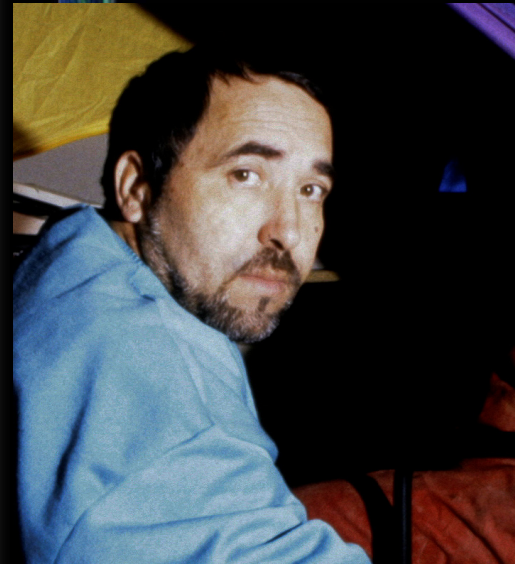

EMILI REYES RODRÍGUEZ

Neix el 30 de novembre de 1948 a Barcelona i mor el 6 d'octubre de 2019.

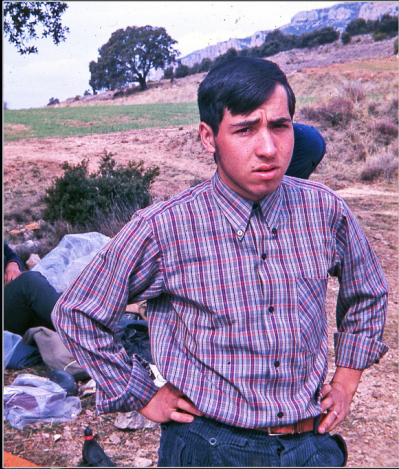
S'inicia a l'espeleologia l'any 1965, a la cova del Manel (Sant Llorenç del Munt). El 1966, a través dels germans Arambudo, entra a formar part de la Secció d'Activitats Subterrànies (SAS), del Club Gimnàstic Barcelonès, on desenvoluparà la seva tasca espeleològica fins el 1977.

També forma part del Grup Geogràfic de Gràcia, de l'Agrupació Excursionista Pedraforca, de l'Equip de Recerques Espeleològiques del Centre Excursionista de Catalunya (ERE del CEC) i dirigeix el Departament d'Activitats Espeleològiques Subaquàtiques del CRIS de la Federació Espanyola d'Activitats Subaquàtiques (FEDAS).

1990. Emili Reyes al campament subterrani de la cova d'Anes (Cerdanya, Lleida), just abans d'iniciar la seva permanència subterrània. Foto: M. Ubach.

1967. Emili Reyes a la font de l'Hospital, Montsec d'Ares (Lleida).

Les seves activitats espeleològiques es desenvoluparan per tot Catalunya, Osca, Castelló, illes Balears i Romania. També a Honduras i Nicaragua.

El 1967 i 1968 participa en les campanyes organitzades per la SAS al Boumort i al Montsec d'Ares (Lleida) i col·labora en les expedicions bioespeleològiques dirigides pel Dr. Francesc Español del que era el Museu de Zoologia de Barcelona, entre les quals cal destacar les desenvolupades al Montsec (Lleida) i a Castelló.

1967. L'Emili al riu Montsant durant la preparació del II Campament Regional d'Espeleòlegs.

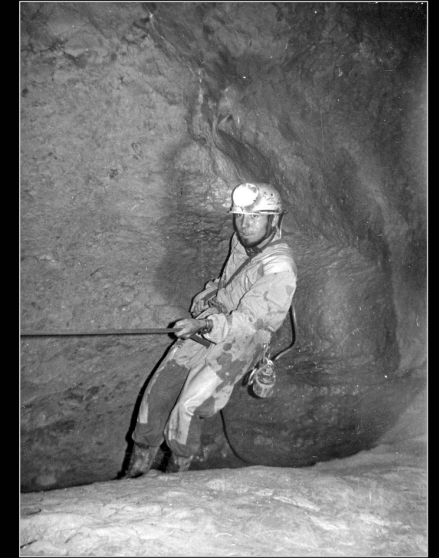

1967. Avenc del Pedró, al coll d'Ares, Montsec d'Ares (Lleida). L'Emili sota la gran pedra col·locada pels pastors per evitar que el bestiar caigui a l'avenc.

El 1967 forma part de l'equip de punta en el Solencio de Bastarás (Osca) en l'exploració que va aconseguir els 7 km de recorregut.

El 1968 organitza un curs d'escafandrisme orientat a l'espeleologia, amb la col·laboració del CRIS i homologat per la FEDAS.

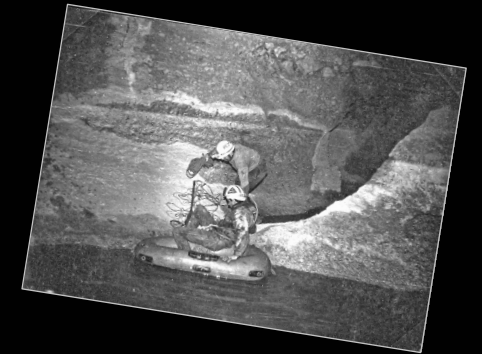
Col·labora en l'organització de varis Campaments Regionals d'Espeleòlegs: el II al Montsant (1967), el IV a Capafonts (1969) i el V a Àger (1971).

1967. L'Emili rapelant la Paret de la Diaclasa, al Solencio de Bastarás (Osca). Foto: Ll. Auroux.

1968. Al poble de Bastarás. Emili Reyes, Agustí Meseguer i Lluís Auroux.

1967. L'Emili ajudant a desembarcar. Solencio de Bastarás. Llac temporal del Pouet. Foto: Ll. Auroux.

1968. El "600" del Reyes. Los Lecherines (Borau, Osca) amb Irene i Mª Dolors, dues companyes del grup. Foto: Ll. Auroux.

1969. J. Pallarès, A. Martínez, E. Reyes i A. Meseguer a punt d'explorar la bòfia del Montsec i les mines de Coll d'Arnat, a La Vansa (Lleida).

1969. La glaçera permanent de la cova Getharul de la Scasioara, Romania. Foto: E. Reyes.

És l'any 1968, quan encara no té carnet de conduir, l'Emili adquireix un Seat 600 i el posa a disposició dels seus companys. Un luxe que pocs grups podien permetre's als anys 60.

El 1969 participa en un seguit de prospeccions i treballs espeleològics a les zones de La Vansa i Cadí de Tost (Lleida).

Aquell mateix any 69 organitza una expedició a Romania, tot col·laborant en els treballs a la cova gelada Getharul, de la Scasioara, que està duent a terme el Museu de Geologia de Cluj.

Hi participen: Emili Reyes, M^a del Mar Sastre, Hansjörg Honegger, Jaume Julià i "Pitu" Casals.

1970. Als camps que hi ha en front de la cova de Chaves, preparant la primera permanència sota terra, amb E. Reyes, M^a del Mar Sastre, Ll. Auroux, J. Pallarès, E. Pagès i A. Martínez.

1971. Sortida de l'Emili de la permanència a la cova de Chaves, del braç de la M^a del Mar Sastre i del Dr. Battestini. Foto: Ll. Auroux.

1990. Emili Reyes acomiadant-se de la seva companya just abans de començar la permanència a la cova d'Anes. Foto: M. Ubach.

Va destacar especialment per les seves permanències subterrànies:

L'any 1971 va estar 64 dies a la cova de Chaves (Serra de Guara, Osca), el 1973, 104 dies a la cova de Rialb (Queralbs, Girona) i, el 1990, va fer la seva darrera permanència a la cova d'Anes (Cerdanya, Lleida), aquesta vegada amb la intenció de no sortir-ne fins el cap de 375 dies. Si bé no ho va aconseguir, l'experiència va tenir un gran ressò mediàtic i, segons els especialistes que en feien el seguiment, va aportar dades biomèdiques d'interès, especialment al poder-les comparar amb les dues anteriors permanències.

En totes elles hi va participar, com coordinador mèdic, el Dr. Rafael Battestini i Pons, especialista en Medicina Aeroespacial.

L'any 1974 va intentar una altra permanència, però aquesta vegada sota el mar, a la Cala Joncols, Cadaqués, dins d'un compartiment estanc.

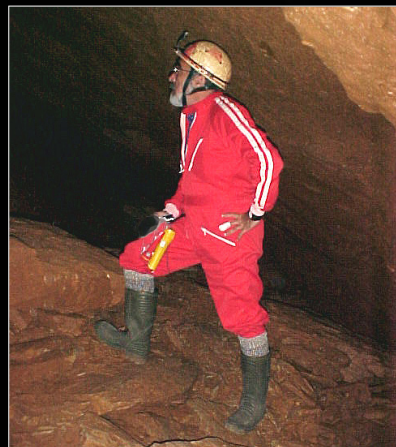
1969. Sala del sífó, la Fou de Bor. L'Emili amb l'equip d'immersió.

1969. Jaume Julià, M^a del Mar Sastre i l'Emili, al Forat de l'Or (Montsec, Lleida) fent pràctiques d'immersió.

Es va especialitzar en la immersió subaquàtica a sifons de coves, explorant en nombroses ocasions els sifons de la Fou de Bor (Bellver de Cerdanya, Lleida), el del Forat de l'Or (El Montsec de Rúbies) i el de la Falconera (Barcelona).

El rudimentari material de l'època no permetia immersions ni a gaire profunditat ni de temps prolongat. Tot i patir algunes situacions delicades, no va tenir mai cap accident.

1990. Al Forat de l'Or (Montsec de Rúbies), recordant els vells temps d'activitats subaquàtiques. Foto: Ll. Auroux.

El 1980 se'n va anar a Hondures, on va viure fins el 1985. Allà va treballar en una línia aèria de vols locals i va fer de monitor en una escola d'immersió a la Mosquitia, la terra dels Miskitus, un dels nou pobles indígenes hondurenys que viuen a la selva en el departament "Gracias a Dios".

Quan va tornar va estar vivint un temps a la Cerdanya (Lleida) i a Belsierra, prop d'Escalona, (Osca), dedicant-se a activitats espeleològiques i també a l'excursionisme.

1995. A la cova de Aso, (Sercué, Osca). Foto: Jaume Julià.

1982. L'Emili, entre dos pescadors a l'escola d'immersió de La Mosquitia, Hondures.

1987. El Reyes entremig de l'Oleguer Escolà i del Sebastià Macià, anant a la surgència d'Escuain. Foto: Ll. Auroux.

Dades proporcionades per:
Lluís Auroux i Jaume Julià
Data de publicació: 21.01.2023